2. Da monetære udligningsbeløb kun kan forudfastsættes, hvis afgifterne og eksportrestitutionerne også er det, medfører bortfald af den forudfastsatte restitution også, at det forudfastsatte monetære udligningsbeløb bortfalder. I tilfælde af en efterfølgende afslutning af toldformaliteterne, kan der ikke benyttes forskellige tidspunkter ved fastsættelsen dels af det monetære udligningsbeløb, der skal ydes i henhold til forordning nr. 1371/81, dels af restitutionssatsen.

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PIETER VERLOREN VAN THEMAAT

fremsat den 24. oktober 1985 *

Høje Domstol.

1. Sagens faktiske omstændigheder og de præjudicielle spørgsmål

I august 1981 afsluttede Metelmann GmbH & Co. KG, der har hjemsted i Hamburg, på to tyske toldsteder udførselstoldformaliteterne for to partier mælkepulver bestemt for Polen og pakket i sække à 25 kg. Eksportrestitutionen og det monetære udligningsbeløb for pos. 04.02 A II b 1 var fastsat forud i eksportlicensen.

Efter afslutningen af disse formaliteter blev varerne bragt til frihavnen i Hamburg, hvor den tredjemand, som Metelmann havde solgt mælkepulveret til, pakkede dem i pakninger à 1 kg, før de forlod Fællesskabets geografiske område.

Hauptzollamt Hamburg-Jonas krævede tilbagebetaling af de beløb, som var udbetalt til Metelmann i eksportrestitutioner og monetære udligningsbeløb, under henvisning til, at restitutionen i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 af 29. november 1979 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT 1979 L 317, s. 1) kun udbetales, hvis det produkt, for hvilket udførselstoldformaliteterne er blevet afsluttet, har forladt Fællesskabets geografiske område »i uforandret stand«.

Efter at den klage, der var indgivet i anledning af denne afgørelse, var blevet afvist, anlagde Metelmann sag ved Finanzgericht Hamburg, som ved kendelse af 1. oktober 1984 udsatte sagen og forelagde Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2730/79, hvorefter udbeta-

* Oversat fra nederlandsk.

ling af eksportrestitutionen er betinget af, at det pågældende produkt har forladt Fællesskabets geografiske område 'i uforandret stand', fortolkes således, at en ændring af varens ydre beskaffenhed (f.eks. ompakning fra større til mindre pakninger) medfører restitutionens bortfald, når den pågældende forandring ganske vist medfører en ændret tarifering, men restitutionssatsen for de pågældende toldpositioner er den samme?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Er det den restitutionssats, der gjaldt på tidspunktet for udførselstoldformaliteternes afslutning, eller den forudfastsatte restitutionssats, der skal anvendes, såfremt varens ydre beskaffenhed er ændret, efter at udførselstoldformaliteterne er afsluttet, men før varen har forladt Fællesskabets område?

3) Skal de fortolkninger, der gives i svarene på spørgsmål 1 og 2 også gælde — og eventuelt hvilke skal ikke gælde — ved en tilsvarende fortolkning af forordning (EØF) nr. 1371/81 af 19.5.1981, for så vidt angår de monetære udligningsbeløb, selv om navnlig artikel 7, stk. 4, og artikel 16, stk. 2, i nævnte forordning ikke indeholder nogen udtrykkelig bestemmelse om varens udførsel i uforandret stand?«

2. Det første spørgsmål

Metelmann er af den opfattelse, at artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 2730/79 ikke indeholder et absolut forbud mod ændring af varernes stand. I denne forbindelse har selskabet påberåbt sig artikel 4, stk. 5, i Kommissionens forordning nr. 798/80 om gennemførelsesbestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutioner og positive monetære udligningsbeløb for landbrugsprodukter (EFT 1980 L 87, s. 42), som er indsat i forordningen ved artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2674/80 af 17. oktober 1980 (EFT 1980 L 274, s. 11). Ifølge Metelmann tillader forordning nr. 798/80, at produkter, der er anbragt på toldoplag eller i frizone med henblik på udførsel i uforandret stand, underkastes visse behandlinger, bl.a. ompakning.

Det må indledningsvis fastslås, at Metelmann — bortset fra spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt at anvende en lovgivning, der vedrører specifikke tilfælde, analogt — har fortolket artikel 4, stk. 5, forkert. Denne bestemmelse er affattet således:

»5) Produkter eller varer, der er anbragt på toldoplag eller i frizone, kan på de af de pågældende myndigheder fastsatte betingelser underkastes følgende behandlinger:

...

4) emballering, udpakning, ompakning, udbedring af emballage;

...«.

I nærværende sag er mælkepulveret imidlertid ikke blot blevet reemballeret, men også pakket i andre enheder. Den franske tekst »changement d'emballage« viser, at en sådan behandling ikke er tilladt, hvilket Kommissionen også har bekræftet under retsmødet. Det fremgår af Rådets direktiv 71/235/EØF af 21. juni 1971 om harmonisering af lovgivning om de »sædvanlige behandlinger«, der kan foretages på toldoplag og i frizoner (EFT 1971 II, s. 352), at denne strikte fortolkning er berettiget. Direktivets artikel 1, stk. 1, nr. 8, anvender

samme formulering: »emballering, udpakning, ompakning, udbedring af emballage«, men tilføjer »omhældning eller simpel omfyldning i andre beholdere«.

Denne strikte fortolkning af artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 798/80 er nødvendig af hensyn til kontrollen. Som Kommissionen har anført, finder der hvert år mere end to millioner transaktioner sted i Fællesskabet, som ligner den, der er tale om her. For at der kan foretages en korrekt kontrol, er det derfor nødvendigt, at angivelserne ved toldbehandlingen og angivelserne på kontroleksemplar T 5 er identiske. I betragtning af den store mængde transaktioner er det i praksis umuligt at fastslå varernes identitet på anden måde end på grundlag af deres emballage og dennes størrelse. Set fra denne synsvinkel bør et sådant krav og en strikt fortolkning af dette anses for at være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Som det fremgår af ordlyden af artikel 9, stk. 1, første afsnit, andet led, som må fortolkes som netop anført, er konsekvensen af, at den betingelse, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke overholdes, at den forudfastsatte eksportrestriktion ikke kan udbetales, al den stund varerne er blevet henført under en anden position på grund af ompakningen. Dette gælder også for det forudfastsatte monetære udligningsbeløb. Som det fremgår af artikel 2 i Kommissionens forordning nr. 243/78 af 1. februar 1978 om forudfastsættelse af monetære udligningsbeløb (EFT 1978 L 37, s. 5), som fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i nærværende sag, kan det monetære udligningsbeløb kun forudfastsættes, såfremt importafgiften eller eksportafgiften eller eksportrestitutionen ligeledes er forudfastsat. I overensstemmelse hermed er det klart, at den forudfastsatte restitutions bortfald også bevirker, at det forudfastsatte monetære udligningsbeløb bortfalder.

3. Det andet spørgsmål

Med det andet spørgsmål ønsker Finanzgericht i virkeligheden oplyst, om Metelmann kan komme i betragtning endnu en gang for så vidt angår restitutionen og de monetære udligningsbeløb. Ifølge Kommissionen er der intet til hinder for, at toldformaliteterne undtagelsesvis kan afsluttes endnu en gang, efter at varerne er blevet eksporteret. Artikel 3 i forordning nr. 2730/79 udelukker da heller ikke denne mulighed. Det må også udledes af denne bestemmelse, hvilket tidspunkt der er relevant for restitutionssatsen. I modsætning til Kommissionen er jeg af den opfattelse, at det følger af artikel 3, stk. 2, i ovennævnte forordning, at den nye afslutning af toldformaliteterne i et sådant tilfælde anses for »udførselsdagen« som defineret i nævnte bestemmelse, og ikke den dag, hvor varerne faktisk har forladt Fællesskabets område. For klarhedens skyld vil jeg tilføje, at det hverken efter denne løsning eller den, der er foreslået af Kommissionen, er udelukket, at restitutionssatsen kan være højere end den forudfastsatte sats. Efter min opfattelse er det derfor ønskeligt, at forordning nr. 2730/79 gøres klarere med hensyn til den nye efterfølgende afslutning af toldformaliteterne. Denne løsning bør også anvendes, for så vidt angår de monetære udligningsbeløb, i betragtning af den forbindelse der er mellem disse beløb og eksportrestitutionen, som det fremgår af artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 1372/81 om forskrifter for beregning af monetære udligningsbeløb (EFT 1981 L 138, s. 14).

Efter min opfattelse er det derfor ikke nødvendigt at besvare det tredje spørgsmål særskilt.

4. Sammenfatning

Sammenfattende skal jeg foreslå, at de af Finanzgericht forelagte spørgsmål besvares således:

1) Artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2730/79 er til hinder for, at den betingelse, der går ud på, at varerne skal have forladt Fællesskabets område »i uforandret stand«, fortolkes således, at en ændring af varens ydre kendetegn (f.eks. ompakning i mindre enheder) ikke medfører bortfald af den forudfastsatte restitution og følgelig heller ikke af det forudfastsatte monetære udligningsbeløb.

2) Toldformaliteterne kan undtagelsesvis afsluttes endnu en gang, efter at varerne har forladt Fællesskabets område. I dette tilfælde er det den restitutionssats og det monetære udligningsbeløb, der er gældende på udførselsdagen, der finder anvendelse.